

Arrest

nr. 271 411 van 19 april 2022
in de zaak RvV X / IV en RvV X/ IV

In zake: 1. X
2. X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat A. LOOBUYCK
Langestraat 46/1
8000 BRUGGE

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien de verzoekschriften die X en X, die verklaren van Salvadoraanse nationaliteit te zijn, op 25 mei 2021 hebben ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 10 mei 2021.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 7 maart 2022 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 5 april 2022.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken I. FLORIO.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partijen en hun advocaat M. KIWAKANA *loco* advocaat A. LOOBUYCK en van attaché A. SMIS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoekers, die verklaren van Salvadoraanse nationaliteit te zijn en België te zijn binnengekomen op 14 maart 2019, dienen op 22 maart 2019 een eerste verzoek om internationale bescherming in.

1.2. Op 20 januari 2020 neemt de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Op 17 september 2020, bij arrest nr. X, weigert de Raad voor

Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus.

1.3. Zonder België te verlaten, dienen verzoekers op 5 november 2020 een tweede verzoek om internationale bescherming in. Op mei 2021 verklaart de commissaris-generaal hun tweede verzoek onontvankelijk (volgend verzoek). Deze beslissingen worden op 11 mei 2021 aangetekend verstuurd.

De bestreden beslissing genomen ten aanzien van verzoeker luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U, A.S.E.J., verklaart geboren te zijn te San Salvador en de Salvadoraanse nationaliteit te bezitten. U bent gehuwd met C.D.A.J.E. (X) en jullie hebben één zoon. Tot aan uw huwelijk woonde u in de wijk Soyapango in San Salvador. Na uw huwelijk verhuisde u naar de wijk Mejicanos in San Salvador. In 2017 kwam uw zus A.S.W.G. (X) bij u en uw echtgenote wonen. Sinds 1994 werkte uw vader voor de nationale politie, eerst patrouilleerde hij als agent in bepaalde zones, daarna was hij motard waarbij hij de functie had om zijn baas, de hoofdinspecteur van de politie, te escorteren en beveiligen. Vanaf het begin van de maand februari 2019 hadden u, uw vrouw en uw zus het gevoel dat jullie in het oog werden gehouden. Jullie zagen steeds dezelfde man opduiken in jullie omgeving. Op 25 februari werd uw vader op een microbus door een bendelid aangesproken terwijl hij onderweg was van het werk naar huis. Er werd hem gezegd dat ze wisten dat hij politieagent was en dat ze zijn familie in het oog hielden en enkel nog wachten op het bevel van hun overste om hen te doden. Diezelfde dag namen u en uw echtgenote ontslag op het werk, kochten op 28 februari 2019 een vliegtuigticket en vertrokken op 13 maart 2019 uit El Salvador. Uw zus stopte op haar beurt met werken op 1 maart 2019 en vertrok op hetzelfde moment uit El Salvador. Jullie kwamen op 14 maart 2019 in België aan. Jullie dienden op 22 maart 2019 een eerste verzoek tot internationale bescherming in. U stelde te vrezen dat bende 18 u en uw familie zullen vermoorden. Op de dag van uw vertrek verhuisden uw ouders naar het huis waar u zelf woonde in San Salvador. Ter staving van dit verzoek legde u uw paspoort neer, dat van uw echtgenote en uw zoon, de identiteitskaart van uw echtgenote, uw geboorteakte, die van uw echtgenote en uw zoon, uw huwelijksakte, twee diploma's, twee krantenartikelen over de situatie in uw land, een document met tabellen van de nationale politie, een kaart van de wijk Soyapango, jullie vliegtuigtickets en een kopie van de identiteitskaart en een kopie van twee kaarten van het werk van uw vader.

Op 21 januari 2020 nam het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (CGVS) een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus omdat er geen enkel geloof gehecht kon worden aan de door u naar voren geschoven asielmotieven. Tevens werd geconcludeerd dat het profiel van uw vader, nl. zijn functie als politieagent op zich niet volstond om in uwen hoofde of die van uw zus of echtgenote een persoonlijke vrees voor vervolging of reëel risico op het lijden van ernstige schade aan te tonen. Deze beslissing werd door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen bevestigd in arrest nr. 241 157 van 17 september 2020.

Jullie verlieten België niet. In januari 2020 kwam uw moeder S.D.A.F.E (X) in België aan en zij diende diezelfde maand een verzoek om internationale bescherming in waarvoor nog geen beslissing werd genomen. Ze baseerde zich op dezelfde problemen.

Op 5 november 2020 dienden u en uw echtgenote een tweede verzoek om internationale bescherming in. Jullie beroepen zich op dezelfde motieven als tijdens uw vorige verzoek. U voegt een aantal kopieën van documenten toe om uw verklaringen gedaan in uw eerste verzoek te ondersteunen, nl. een brief gericht aan het CGVS met vraag om de nieuwe bewijzen te bestuderen, een verklaring onder eed van uw vader (aangehecht tevens een brief van uw vader gericht aan de politie, een salarisattest van uw vader en identiteitsbewijzen) en een verklaring onder eed van twee getuigen.

B. Motivering

Wat betreft de beoordeling in toepassing van artikel 48/9 van de Vreemdelingenwet, moet vooreerst worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal naar aanleiding van uw eerste verzoek om internationale bescherming géén bijzondere procedurele noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen die het nemen van bepaalde specifieke steunmaatregelen rechtvaardigen. Op grond van het geheel van de gegevens die actueel in uw administratief dossier voorhanden zijn, kan worden vastgesteld dat er zich

géén bijkomende elementen aandienen noch door u worden aangereikt die hier een ander licht op werpen. Bijgevolg blijft de vorige beoordeling onverkort gelden en kan er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Na onderzoek van alle stukken aanwezig in uw administratief dossier, dient vastgesteld te worden dat uw verzoek niet-ontvankelijk moet verklaard worden.

In overeenstemming met artikel 57/6/2, § 1, eerste lid van de Vreemdelingenwet, onderzoekt de commissarisgeneraal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen in geval van een volgend verzoek bij voorrang of er nieuwe elementen of feiten aan de orde zijn, of door de verzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Bij gebrek aan dergelijke elementen, verklaart de commissaris-generaal het verzoek niet-ontvankelijk.

U verwijst naar de asielmotieven die u in het verleden hebt uiteengezet, u verklaart dat deze problemen nog steeds actueel zijn en leden van de bende 18 jullie bij terugkeer naar El Salvador zullen vermoorden omdat uw vader politieagent is (DVZ, Verklaring Volgend Verzoek d.d.19/01/2021). U verklaart verder dat uw vader sinds 15/3/2019 op het politiekantoor woont en nog gebeld is geweest door de bende 18. Met betrekking tot deze verklaringen die u aflegt en waarvan kan worden vastgesteld dat deze betrekking hebben op gebeurtenissen die volledig voortvloeien uit het asielrelaas dat u in het kader van uw vorig verzoek hebt uiteengezet moet worden beklemtoond dat uw vorig verzoek door het CGVS werd afgewezen wegens een fundamenteel gebrek aan geloofwaardigheid en deze motieven door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (RvV) werden bevestigd. Het gegeven dat u naar aanleiding van uw huidig verzoek louter bijkomende verklaringen aanhaalt die volledig in het verlengde liggen van iets dat op geen enkele wijze als aangetoond wordt beschouwd, wijzigt hier niets aan en is op zich niet van aard om afbreuk te doen aan de vastgestelde ongeloofwaardigheid.

Overigens dient in dit verband benadrukt te worden dat u over de verblijfplaats van uw vader verklaringen aflegt die tegenstrijdig zijn met wat u tijdens uw eerste verzoek verklaarde. U zegt nu dat uw vader sinds 15 maart 2019 altijd op zijn werkplek (politiekazerne) woonde terwijl u tijdens uw persoonlijk onderhoud eind oktober 2019 verklaarde dat uw vader op dat eigenste moment van uw persoonlijk onderhoud en al sinds 13 maart 2019 samen met uw moeder in uw huis in El Salvador woonde (DVZ, verklaring volgend verzoek d.d. 19/01/2021, vraag 16, CGVS 19-13960 p. 7). Dit verschil in verklaringen onderstreept de alreeds vastgestelde ongeloofwaardigheid van uw relaas. Het is ook tegenstrijdig met de verklaringen die uw echtgenote nu aflegt als zou uw moeder sinds jullie vertrek alleen achtergebleven zijn in haar woning (DVZ, verklaring volgend verzoek echtgenote d.d. 15/2/2021 vraag 16). Uw huidige verklaringen betreffende de verblijfplaats van uw vader en de situatie waarin hij zich bevindt komen dan ook in een bedrieglijk daglicht te staan.

Met betrekking tot de nieuwe documenten die u aanbrengt - kopieën van een brief gericht aan het CGVS met vraag om de nieuwe bewijzen te bestuderen, een verklaring onder eed van uw vader (+ annex: een brief van uw vader gericht aan de politie, salarisattest van uw vader en identiteitsbewijzen) en een verklaring onder eed van twee getuigen - ter ondersteuning van de motieven die u naar aanleiding van uw vorig en huidig verzoek hebt uiteengezet, moet worden vastgesteld dat stukken enkel een ondersteunde werking hebben, namelijk het vermogen om de intrinsieke bewijswaarde van een plausibel en geloofwaardig relaas kracht bij te zetten, in casu quod non. Nog los van het feit dat de verschillende verklaringen onder eed geen enkele objectieve bewijswaarde bezitten en een duidelijk gesolliciteerd karakter vertonen moet tevens worden vastgesteld dat uit informatie waarover het CGVS beschikt, en waarvan een bijlage in uw administratief dossier is toegevoegd, blijkt dat er in uw land van herkomst een hoge graad van corruptie heerst en er allerhande documenten tegen betaling verkregen kunnen worden. Bovendien kan iedereen een verklaring afleggen zonder dat dit noodzakelijk betekent dat de feiten ook effectief hebben plaats gevonden. Bijgevolg is de bewijswaarde van deze documenten bijzonder relatief en zijn deze op zich niet van dien aard om afbreuk te doen aan de eerder vastgestelde ongeloofwaardigheid van uw relaas noch van de bijkomende verklaringen die u in uw tweede verzoek aflegt. De door u neergelegde stukken zijn dus onvoldoende bewijskrachtig om te worden gekwalificeerd als een nieuw element dat de kans op internationale bescherming voor u en uw gezin aanzienlijk groter maakt.

Ten overvloede benadrukt het CGVS ook dat de RvV in haar arrest d.d. 17 september 2020 bevestigde dat het loutere profiel van uw vader zijnde politieagent, niet volstaat om een nood aan internationale bescherming in concreto aannemelijk te maken.

De vrees die jullie in onderhavig verzoek in hoofde van jullie minderjarige zoon inroepen is eveneens te vaag en te algemeen om te worden gekwalificeerd als een nieuw element dat de kans op internationale bescherming groter maakt (DVZ verklaring volgend verzoek, vraag 22, idem echtgenote, vraag 22).

Het gegeven dat de halfzus van uw echtgenote als vluchteling werd erkend (DVZ, verklaring volgend verzoek echtgenote, vraag 13) is evenmin bij machte afbreuk te doen aan het bovenstaande. De door haar ingeroepen asielmotieven hebben geen enkel verband met de door jullie ingeroepen asielmotieven. Jullie beroepen er zich ook niet op.

Wat betreft de verklaring van uw vrouw dat jullie hier in België vrijwilligerswerk doen dient geconcludeerd te worden dat dergelijke motieven geen uitstaans hebben met de nood aan internationale bescherming. Voor een verblijf in België op basis van deze redenen dient u zich tot de geeignende kanalen te wenden.

Inzake jullie opmerking dat in jullie vorige beslissing op een gegeven moment 'Afghanistan' vermeld werd (en in de beslissing van uw zus 'Colombia'), wenst het CGVS te verduidelijken dat dit een spijtige materiële vergissing betrof die evenwel niets afdeed aan de inhoudelijke motivering van jullie beslissing.

Overeenkomstig artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet kan aan een verzoeker ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in El Salvador werd de **COI Focus El Salvador: Situation Sécuritaire van 12 oktober 2020** (beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_salvador_situation_securitaire_20201012.pdf) en de **"UNHCR Eligibility Guidelines for Assessing the International Protection Needs of Asylum-Seekers from El Salvador"** van maart 2016 (beschikbaar op <https://www.refworld.org/docid/56e706e94.html>) in rekening genomen. Uit deze informatie blijkt dat het geweld in El Salvador wijdverspreid is en wordt gepleegd door georganiseerde misdaadgroepen, de Salvadoraanse politie en de veiligheidsdiensten die hierbij burgers met een bepaald profiel viseren. Dit type geweld heeft bijgevolg geen uitstaan met artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.

De georganiseerde misdaad is erg actief in El Salvador en het merendeel van de criminele activiteiten die in het land plaatsvinden is bendegeïntegreerd. Het geweld wordt er gekenmerkt door gemeenschappelijke criminaliteit, zoals interne afrekeningen tussen georganiseerde misdaadgroepen, moorden, ontvoeringen, drugshandel, en afpersing. Dit gemeenschappelijk crimineel geweld kadert evenwel niet binnen een gewapend conflict in de zin van art. 48/4, §2, c) Vw., met name een situatie waarin de reguliere strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met gewapende groeperingen, of waarin twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden. Bovendien blijkt uit de aard en/of de vorm waarin dit crimineel geweld plaatsvindt dat de slachtoffers van dit type geweld geïsoleerd worden voor een welbepaalde reden of doel (bv. wraak, losgeld, macht, etc.). Het (crimineel) geweld in El Salvador is dan ook in wezen doelgericht, en niet willekeurig van aard.

Hoewel de situatie in El Salvador zeer precair is, blijkt nergens uit de informatie dat er actueel in El Salvador sprake is van een internationaal of binnenlands gewapend conflict waarbij de reguliere strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met een of meer gewapende groeperingen of waarbij twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden. Er bestaan dus geen zwaarwegende gronden om aan te nemen dat burgers louter door hun aanwezigheid in El Salvador een reëel risico lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. U bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel zou blijken.

Voorts dient eveneens te worden opgemerkt dat er geen elementen aanwezig zijn om te concluderen dat u louter en alleen op basis van uw verblijf in het buitenland bij een terugkeer naar El Salvador in

Vluchtelingrechtelijke zin vervolgd zal worden of een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een in artikel 48/4, § 2, b van de Vreemdelingenwet aangehaalde behandeling. U hebt overigens in dit verband in het kader van uw tweede verzoek zelf geen vrees aangehaald.

Het CGVS benadrukt vooreerst dat de bewijslast inzake de gegrondheid van een verzoek om internationale bescherming in beginsel op de verzoeker zelf rust. Dit basisprincipe is wettelijk verankerd in artikel 48/6, eerste lid Vw. en wordt uitdrukkelijk erkend door het UNHCR (zie: UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, december 2011, § 196), het Hof van Justitie (HvJ, C-465/07, *Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie*, 2009 en HvJ, C-277/11, *M.M. t. Ierland*, 2012) en het Europees Hof voor de Rechten van de Mens (EHRM, *Saadi t. Italië*, nr. 37201/06, 28 februari 2008, § 129 en EHRM, *NA t. Verenigd Koninkrijk*, nr. 25904/07, 17 juli 2008, § 111). Het is derhalve in de eerste plaats uw verantwoordelijkheid en plicht om de gegevens te verstrekken die nodig zijn voor een correcte beoordeling van de feiten en omstandigheden waarop u zich beroept. Dit neemt niet weg dat het Commissariaat-generaal voor de bepaling van de relevante elementen van dat verzoek met de verzoeker dient samen te werken.

Uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, de **COI Focus El Salvador: Retour au pays des ressortissants van 17 december 2020** (beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_salvador_retour_au_pays_apres_un_episode_migratoire_20201217.pdf), blijkt dat de voorbije jaren tienduizenden Salvadoranen (gedwongen) terugkeerden naar hun land van herkomst, voornamelijk uit de Verenigde Staten en Mexico. Velen van hen keerden terug na een jarenlang verblijf in het buitenland. Het aantal terugkeerders was de voorbije jaren telkens in stijgende lijn. Uit een bevraging van IOM in 2019 gaven terugkeerders aan dat het gebrek aan economische mogelijkheden de hoofdreden was om te emigreren uit El Salvador. Vanuit België werden er sinds 2015 geen Salvadoranen gedwongen teruggeleid en keerden 27 personen vrijwillig terug naar El Salvador met behulp van IOM en de Dienst Vreemdelingenzaken. Aangezien Salvadoranen visumvrij naar Europa kunnen reizen, komen zij niet aanmerking voor hulp bij hun re-integratie na terugkeer, op uitzonderingen na. Uit de informatie blijkt tevens dat er ter bevordering van de re-integratie bij terugkeerders verschillende programma's en initiatieven aanwezig zijn en aangeboden worden door zowel de Salvadoraanse overheid als verschillende internationale organisaties. Wat betreft de veiligheidssituatie van terugkeerders is er geen systematische opvolging om hun veiligheid te garanderen en is de informatie hierover beperkt omwille van verschillende redenen.

Voorts stellen verschillende bronnen dat Salvadoranen die terugkeren vanuit het buitenland zich fundamenteel in dezelfde omstandigheden bevinden als degenen die niet emigreerden. Het enige verschil is dat een verblijf in het buitenland voor terugkeerders **kan** leiden tot afpersing door criminele bendes omdat zij beschouwd worden over financiële middelen te beschikken omwille van hun buitenlands verblijf. Hierbij dient bovendien te worden benadrukt dat uit de informatie van de **COI Focus El Salvador: Situation Sécuritaire van 12 oktober 2020** (beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_salvador_situation_securitaire_20201012.pdf) blijkt dat afpersing een alomtegenwoordig en wijdverspreid fenomeen is waarmee veel Salvadoranen te maken krijgen, ongeacht het beschikken over een migratieverleden. De loutere mogelijkheid om (al dan niet opnieuw) in aanraking te komen met afpersing bij een terugkeer volstaat niet om een reëel risico op het lopen van ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, b van de Vreemdelingenwet aan te tonen.

Uit de informatie blijkt aldus niet dat er sprake is van een situatie waarbij iedere Salvadoraan die terugkeert naar El Salvador louter omwille van zijn verblijf in het buitenland het risico loopt blootgesteld te worden aan vervolging, dan wel aan een reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Gelet op voorgaande, brengt u geen nieuwe elementen of feiten aan die de kans aanzienlijk groter maken dat u voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Evenmin beschikt het CGVS over dergelijke elementen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, verklaar ik uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk in de zin van artikel 57/6/2, § 1 van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig uw aandacht op het feit dat tegen deze beslissing een schorsend beroep kan worden ingediend overeenkomstig artikel 39/70, 1e lid van de Vreemdelingenwet.

Dit beroep dient te worden ingediend binnen een termijn van 10 dagen na de kennisgeving van de beslissing.

Indien u zich echter op het ogenblik van uw aanvraag in een situatie van vasthouding of detentie bevond of ter beschikking was gesteld van de regering dient het beroep ingediend te worden binnen een termijn van 5 dagen na de kennisgeving van de beslissing (artikel 39/57, § 1, 2e lid, 3° van de Vreemdelingenwet samen gelezen met artikel 74/8 of 74/9 van dezelfde wet).

Ik breng de minister en zijn gemachtigde ervan op de hoogte dat er, in het licht van de voorgaande vaststellingen en rekening houdend met alle relevante feiten in verband met de verzoeken om internationale bescherming van betrokkene en met het volledige administratieve dossier, geen element bestaat waaruit kan blijken dat een verwijdering of terughouding van betrokkene naar zijn land van nationaliteit of van gewoonlijk verblijf het nonrefoulementbeginsel zou schenden in het licht van de artikelen 48/3 en 48/4 van de vreemdelingenwet.”

De bestreden beslissing genomen ten aanzien van verzoekster luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

U, C.D.A., J.E, verklaart geboren te zijn te San Salvador en de Salvadoraanse nationaliteit te bezitten. U heeft in El Salvador gewerkt in een supermarkt, tankstation en een bakkerij. U bent gehuwd met A.S., E.J. (X) en jullie hebben één zoon. Aangezien uw verzoek tot internationale bescherming op dezelfde gronden is ingediend als dat van uw echtgenoot A.S., E.J. (X) wordt er verwezen naar het feitenrelaas zoals opgenomen in de beslissing die voor uw echtgenoot werd genomen.

(idem motivering eerste bestreden beslissing)

B. Motivering

Wat betreft de beoordeling in toepassing van artikel 48/9 van de Vreemdelingenwet, moet vooreerst worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal naar aanleiding van uw eerste verzoek om internationale bescherming géén bijzondere procedurele noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen die het nemen van bepaalde specifieke steunmaatregelen rechtvaardigen. Op grond van het geheel van de gegevens die actueel in uw administratief dossier voorhanden zijn, kan worden vastgesteld dat er zich géén bijkomende elementen aandienen noch door u worden aangereikt die hier een ander licht op werpen.

Bijgevolg blijft de vorige beoordeling onverkort gelden en kan er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Aangezien uw verzoek tot internationale bescherming op dezelfde gronden is ingediend als die van uw echtgenoot wordt er verwezen naar de beslissing die voor uw echtgenoot werd genomen:

(idem motivering eerste bestreden beslissing)

Gelet op voorgaande, brengt u geen nieuwe elementen of feiten aan die de kans aanzienlijk groter maken dat u voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Evenmin beschikt het CGVS over dergelijke elementen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, verklaar ik uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk in de zin van artikel 57/6/2, § 1 van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig uw aandacht op het feit dat tegen deze beslissing een schorsend beroep kan worden ingediend overeenkomstig artikel 39/70, 1e lid van de Vreemdelingenwet.

Dit beroep dient te worden ingediend binnen een termijn van 10 dagen na de kennisgeving van de beslissing.

Indien u zich echter op het ogenblik van uw aanvraag in een situatie van vasthouding of detentie bevond of ter beschikking was gesteld van de regering dient het beroep ingediend te worden binnen een termijn van 5 dagen na de kennisgeving van de beslissing (artikel 39/57, § 1, 2e lid, 3° van de Vreemdelingenwet samen gelezen met artikel 74/8 of 74/9 van dezelfde wet).

Ik breng de minister en zijn gemachtigde ervan op de hoogte dat er, in het licht van de voorgaande vaststellingen en rekening houdend met alle relevante feiten in verband met de verzoeken om internationale bescherming van betrokkene en met het volledige administratieve dossier, geen element bestaat waaruit kan blijken dat een verwijdering of teruggedrijving van betrokkene naar zijn land van nationaliteit of van gewoonlijk verblijf het nonrefoulementbeginsel zou schenden in het licht van de artikelen 48/3 en 48/4 van de vreemdelingenwet."

2. Over de rechtspleging

Verzoeker, wiens beroep bij de Raad gekend is onder het rolnummer RvV 261 843, is de echtgenoot van verzoekster, wiens beroep bij de Raad gekend is onder het rolnummer RvV 261 842. Verzoekers beroepen zich op dezelfde asielmotieven en de bestreden beslissingen die ten aanzien van hen werden genomen, zijn gebaseerd op dezelfde weigeringsmotieven. In de verzoekschriften beroepen verzoekers zich op dezelfde feiten, middelen en stukken en voeren verzoekers dezelfde argumentatie aan.

Gelet op het geheel van deze omstandigheden is de Raad van oordeel dat de twee beroepen een zodanige graad van samenhang vertonen dat het in het kader van een goede rechtsbedeling gepast voorkomt deze samen te voegen.

3. Over de gegrondheid van het beroep

3.1. Het verzoekschrift

In een enig middel voeren verzoekers een schending aan van de artikelen 48/3, 48/4 en 57/6/2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), van het redelijkheidsbeginsel en van de materiële motiveringsplicht.

Zij wijzen erop dat zij in het kader van hun volgend verzoek om internationale bescherming bewijsstukken hebben voorgelegd waar het hen tijdens hun eerste beschermingsverzoek nog verweten werd dit niet gedaan te hebben. Volgens hen is het niet ernstig om te stellen dat de documenten niet afkomstig zijn van een objectieve bron, nu de getuigenverklaringen bevestigen dat ook familieleden van een politieagent nadien nog kunnen worden gevisieerd. Zij verwijzen vervolgens naar de COI Focus van 12 oktober 2020 en menen er alles aan gedaan te hebben om aan te tonen dat verzoekers vader sinds 2019 ondergedoken leeft omwille van de bedreigingen door de bendeleden, die ook gericht zijn ten aanzien van de familieleden. Zij weten niet wat zij nog meer kunnen doen om aan te tonen dat zij wel degelijk vrezen voor hun leven in hun herkomstland.

Verzoekers begrijpen niet hoe de commissaris-generaal kan stellen dat zij kunnen terugkeren naar El Salvador zonder gevaar te lopen voor hun leven en menen dat het rapport waarnaar verwezen wordt in de bestreden beslissingen achterhaald is. De humanitaire situatie in El Salvador zou anno 2021 volledig ontspoord zijn en de subsidiaire beschermingsstatus zou hen ten onrechte niet toegekend zijn.

3.2. Nieuwe stukken

3.2.1. Op 3 april 2022 maken verzoekers een aanvullende nota over overeenkomstig artikel 39/76, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet waarin zij citeren uit een artikel van VRTNWS en uit een artikel van de Amerikaanse nieuwszender CNBC, waarvan zij de weblinks weergeven. Zij wensen hiermee aan te tonen dat de veiligheidssituatie in El Salvador nog verder aan het ontsporen is en er thans de noodtoestand van kracht is gelet op het hoge aantal moorden. Zij menen dat hen de subsidiaire beschermingsstatus moet worden toegekend op basis van het willekeurig geweld.

3.3. Bevoegdheid

Inzake beroepen tegen de beslissingen van de commissaris-generaal beschikt de Raad over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingsdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, Parl.St. Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoeker daarop. Hij dient verder niet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De Raad is het enige rechtscollege dat bevoegd is om kennis te nemen van de beroepen ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal. In toepassing van de richtlijn 2011/95/EU, moet de Raad zijn bevoegdheid uitoefenen op een wijze die tegemoet komt aan de verplichting om “een *daadwerkelijk rechtsmiddel bij een rechterlijke instantie*” te voorzien in de zin van artikel 46 van de richtlijn 2013/32/EU. Hieruit volgt dat wanneer de Raad een beroep onderzoekt dat werd ingediend op basis van artikel 39/2, § 1 van de Vreemdelingenwet, hij gehouden is de wet uit te leggen op een manier die conform is aan de vereisten van een volledig en *ex nunc*-onderzoek van zowel de juridische als de feitelijke gronden, zoals deze voortvloeien uit artikel 46, § 3 van de richtlijn 2013/32/EU.

3.4. Juridisch kader voor de beoordeling van de nieuwe elementen

Artikel 57/6/2, § 1, eerste lid, van de Vreemdelingenwet, in toepassing waarvan de bestreden beslissingen werden genomen, luidt als volgt:

“Na ontvangst van het volgend verzoek dat door de minister of diens gemachtigde werd overgezonden op grond van artikel 51/8, onderzoekt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen bij voorrang of er nieuwe elementen of feiten aan de orde zijn, of door de verzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Bij gebrek aan dergelijke elementen of feiten verklaart de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen het verzoek niet-ontvankelijk. In het andere geval, of indien de verzoeker voorheen enkel het voorwerp heeft uitgemaakt van een beslissing tot beëindiging bij toepassing van artikel 57/6/5, § 1, 1°, 2°, 3°, 4° of 5° verklaart de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen het verzoek ontvankelijk.”

Om een volgend verzoek om internationale bescherming ontvankelijk te kunnen verklaren, moeten er derhalve nieuwe elementen aanwezig zijn die de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker om internationale bescherming in aanmerking komt voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van diezelfde wet.

De parlementaire voorbereiding van de wet van 8 mei 2013 tot wijziging van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, van de wet van 12 januari 2007 betreffende de opvang van asielzoekers en van bepaalde andere categorieën van vreemdelingen en van de organieke wet van 8 juli 1976 betreffende de openbare centra voor maatschappelijk welzijn, verduidelijkt dat deze kans onder meer aanzienlijk groter wordt wanneer de verzoeker om internationale bescherming pertinente, geloofwaardige nieuwe elementen aanreikt en terzelfder tijd aannemelijk maakt dat hij deze niet eerder kon aanbrengen. De kans wordt daarentegen niet aanzienlijk groter wanneer de nieuw aangereikte elementen *an sich* bijvoorbeeld niet

bewijsvoerend voorkomen omdat de bijkomende verklaringen incoherent of ongeloofwaardig zijn of wanneer de nieuwe stukken duidelijke inhoudelijke of vormelijke gebreken vertonen. De kans wordt evenmin aanzienlijk groter wanneer de nieuwe elementen of bevindingen bijvoorbeeld louter een aanvulling vormen van een situatie die voordien niet betwist, doch ongegrond bevonden werd, slechts betrekking hebben op elementen die niet de essentie van een eerdere weigeringsbeslissing uitmaken, een voortzetting vormen van een relaas dat op diverse wezenlijke punten ongeloofwaardig werd bevonden, louter algemeen van aard zijn, geen verband leggen met de individuele omstandigheden van de verzoeker om internationale bescherming en anderszins evenmin aantonen dat de algemene situatie van aard is om een beschermingsstatus te wettigen (Parl.St. Kamer, 2012-2013, nr. 53 2555/001, 23-24). De terminologische wijziging, ontvankelijkheid in plaats van inoverwegingneming - oud artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet sprak over het al dan niet in overweging nemen van een asielerzoek, daar waar er in de huidige bepaling sprake is van het al dan niet ontvankelijk verklaren van het volgend verzoek om internationale bescherming -, heeft geen enkele impact op de ratio legis die leidde tot de invoering van oud artikel 57/6/2 door de wet van 8 mei 2013, noch op de draagwijdte van het onderzoek van de Commissaris-generaal (Parl.St. Kamer, 2016-2017, nr. 54 2548/001, 116).

Uit de rechtspraak van het Hof van Justitie blijkt dat het begrip “*nieuwe elementen of feiten*”, elementen of feiten omvat die zich hebben voorgedaan na de definitieve beëindiging van de procedure die betrekking had op het vorige beschermingsverzoek, alsook de elementen of feiten die reeds bestonden vóór de beëindiging van de procedure maar waarop de verzoeker zich niet heeft beroepen (HvJ 9 september 2021, C-18/20, pt. 44). Het onderzoek of een volgend verzoek berust op nieuwe elementen of feiten in verband met de behandeling van de vraag of de verzoeker in aanmerking komt voor internationale bescherming, moet beperkt blijven tot de toetsing van het bestaan van elementen of feiten ter staving van dat verzoek die niet werden onderzocht in het kader van de op het vorige verzoek genomen beslissing en waarop die beslissing – die gezag van gewijsde heeft – niet kon worden gebaseerd (HvJ 9 september 2021, C-18/20, pt. 42). De Raad heeft immers niet de bevoegdheid om opnieuw uitspraak te doen over elementen die reeds in beslissingen met betrekking tot eerdere verzoeken om internationale bescherming werden beoordeeld en die, gelet op het feit dat de desbetreffende beslissingen niet binnen de wettelijk bepaalde termijn werden aangevochten of een beroep ertegen werd verworpen, als vaststaand moeten worden beschouwd, tenzij een nieuw element of bevinding wordt voorgelegd dat/die van aard is om op zekere wijze aan te tonen dat die eerdere beslissingen anders zouden zijn geweest indien het element of de bevinding waarvan sprake ten tijde van die eerdere beoordelingen zou hebben voorgelegen, of wanneer de verzoeker nieuwe elementen aanbrengt die afbreuk doen aan de essentie van een eerdere weigeringsbeslissing. Dit neemt echter niet weg dat de Raad bij de beoordeling van een volgend verzoek om internationale bescherming rekening mag houden met alle feitelijke elementen, ook met elementen die resulteren uit verklaringen die gedurende de behandeling van een vorig verzoek om internationale bescherming zijn afgelegd.

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, onder meer, rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast, alsook met de door verzoeker overgelegde documenten en afgelegde verklaringen. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met de individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen. Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

- a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*

- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan.”

3.5. Onderzoek van de nieuwe elementen

Blijkens de bestreden beslissingen hebben verzoekers naar aanleiding van hun huidige verzoek om internationale bescherming geen nieuwe elementen of feiten aangebracht en beschikt het CGVS evenmin over dergelijke elementen die de kans aanzienlijk groter maken dat zij voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van diezelfde wet in aanmerking komen.

3.5.1. Verzoekers verklaren in het kader van hun eerste verzoek om internationale bescherming dat zij samen met verzoekers zus worden bedreigd door de bende 18. De commissaris-generaal weigert op 20 januari 2020 de vluchtelingenstatus omdat (i) de door verzoeker geschetste *modus operandi* van de bende geenszins geloofwaardig is, temeer daar zijn vader zelf geen doelwit is of dat de bendes niet bleken te willen dat hij zijn werk als politieagent opgeeft en daar verzoekers vader na het incident van 25 februari 2019 geen problemen meer ondervond; (ii) verzoekers en verzoekers zus onderling tegenstrijdige verklaringen afleggen over de persoon die hen in het oog zou hebben gehouden; (iii) het niet aannemelijk is dat verzoekers vader, in de door verzoekers geschetste context, met een auto met herkenbare staatsnummerplaat naar huis zou komen en het evenmin aannemelijk is dat de verzoekers zus nog een week is blijven werken en niet meteen ontslag nam zoals verzoekers, hetgeen des te meer klemt daar verzoeker en zijn zus tegenstrijdige verklaringen afleggen over het al dan niet inlichten door hun vader van zijn meerdere; (iv) het loutere profiel van verzoekers vader als politieagent op zich niet volstaat om een nood aan internationale bescherming *in concreto* aannemelijk te maken; en (v) de door verzoekers voorgelegde documenten de voorgaande vaststellingen niet kunnen wijzigen. De Raad weigert de vluchtelingenstatus bij arrest nr. 241 157 onder meer stellende dat verzoekers' vluchtrelaas niet geloofwaardig wordt bevonden en dat het loutere profiel van verzoekers vader als politieagent op zich niet volstaat om een nood aan internationale bescherming *in concreto* aannemelijk te maken. Daarnaast weigert de Raad eveneens de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen omdat er geen geloof kan worden gehecht aan het vluchtrelaas dat tevens wordt aangewend in het kader van de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet en omdat op basis van de in de geconsulteerde bronnen in de COI Focus “*Salvador: Situation Sécuritaire*” van 15 juli 2019 niet kan worden afgeleid dat in El Salvador een gewapend conflict heerst in de zin van artikel 48/4 § 2 c) van de Vreemdelingenwet.

De Raad herhaalt niet de bevoegdheid te hebben om opnieuw uitspraak te doen over elementen die reeds in de beslissing met betrekking tot eerdere verzoeken om internationale bescherming werden beoordeeld en die, gelet op het feit dat de desbetreffende beslissingen niet binnen de wettelijk bepaalde termijn werden aangevochten of de beroepen ertegen werden verworpen zoals *in casu*, als vaststaand moeten worden beschouwd, tenzij een nieuw element of bevinding wordt voorgelegd dat/die van aard is om op zekere wijze aan te tonen dat die eerdere beslissingen anders zouden zijn geweest indien het element of de bevinding waarvan sprake ten tijde van die eerdere beoordelingen zou hebben voorgelegen, of wanneer de verzoekers nieuwe elementen aanbrengen die afbreuk doen aan de essentie van een eerdere weigeringsbeslissingen. Dit neemt echter niet weg dat de Raad bij de beoordeling van een volgend verzoek om internationale bescherming rekening mag houden met alle feitelijke elementen, ook met elementen die resulteren uit verklaringen die gedurende de behandeling van vorige verzoeken om internationale bescherming zijn afgelegd.

3.5.2. Verzoekers verklaren in het kader van hun volgend verzoek om internationale bescherming dat er fouten zijn gemaakt in de eerste beslissing van het CGVS waar er gesteld wordt dat verzoeker van Afghanistan komt, dat zij reisden via Malaga, terwijl zij enkel een tussenlanding hebben gemaakt in Madrid en waar gesteld werd dat verzoekers zus Colombiaanse is, terwijl zij de Salvadoraanse nationaliteit heeft. Verder lichten zij toe dat verzoekers vader eerst zijn gezin in veiligheid wilde brengen en zo alle last op zich heeft genomen, waardoor hij nog schulden dient af te betalen die hij aanging voor de reis van verzoekers en verzoekers zus naar België en waardoor het moeilijk voor hem is om ook naar België te komen.

Gevraagd hoe zijn vader het stelt, verklaart verzoeker dat het nu rustiger is, dat hij sedert 15 maart 2019 op het politiekantoor woont, waar hij opgesloten is en hij niet naar buiten mag gaan.

Gevraagd of zijn vader nog bedreigd werd door bendeleden, verklaart verzoeker dat hij nog eens werd opgebeld door de bende 18, maar dat hij dit verzwegen had omdat zijn moeder last heeft van hypertensie (AD CGVS, verzoeker, verklaring volgend verzoek d.d. 19 januari 2021, punt 16). Verzoekster verklaart niet te weten of zij nog actief gezocht wordt door de bendes (AD CGVS, verzoekster verklaring volgend verzoek d.d. 15 februari 2021, punt 16).

Op de vraag wat hij vreest bij terugkeer, antwoordt verzoeker dat hij vreest dat hij en zijn gezin vermoord zullen worden door de bende 18 omdat zijn vader een politieagent is en omdat families van politiemannen een target zijn in El Salvador (AD CGVS, verzoeker, verklaring volgend verzoek d.d. 19 januari 2021, punt 19). Ook verzoekster verklaart te vrezen voor haar leven en dat van haar gezin (AD CGVS, verzoekster, verklaring volgend verzoek d.d. 15 februari 2021, punt 19).

Verzoeker voegt toe dat hij dagelijks contact heeft met zijn vader (AD CGVS, verzoeker verklaring volgend verzoek d.d. 19 januari 2021, punt 21). Gevraagd of verzoekers ook vrezen voor hun minderjarig kind bij terugkeer, antwoorden zij dat zij vrezen dat hij psychologisch zal lijden en zal opgroeien met een trauma omdat bendeleden vaak mensen vermoorden voor de ogen van kinderen (AD CGVS, verzoeker verklaring volgend verzoek d.d. 19 januari 2021, punt 22).

Als nieuwe documenten leggen verzoekers i) een brief gericht aan het CGVS; ii) een verklaring van verzoekers vader en iii) twee getuigenverklaringen van buurmannen voor (AD CGVS, verzoeker verklaring volgend verzoek d.d. 19 januari 2021, punt 18).

Samen met de commissaris-generaal stelt de Raad vast dat verzoekers geen nieuwe feiten of elementen hebben aangebracht in het kader van hun tweede beschermingsverzoek die de kans aanzienlijk groter maken dat zij voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet in aanmerking komen. De commissaris-generaal heeft derhalve op correcte wijze toepassing gemaakt van artikel 57/6/2, §1, eerste lid van de Vreemdelingenwet.

Waar verzoekers immers in het kader van hun tweede verzoek om internationale bescherming bij terugkeer naar El Salvador vrezen om vermoord te worden door de bende 18 omdat verzoekers vader een politieagent is en omdat familieleden van politieagenten een target zijn in El Salvador, stelt de Raad vast dat die vrees reeds uitvoerig besproken werd in het kader van verzoekers' eerste beschermingsverzoek en aldus geen nieuw element uitmaakt dat de kans aanzienlijk groter maakt dat verzoekers in aanmerking komen voor de vluchtelingenstatus of de subsidiaire beschermingsstatus. De pertinente en draagkrachtige motieven dienaangaande luiden als volgt: *"U verwijst naar de asielmotieven die u in het verleden hebt uiteengezet, u verklaart dat deze problemen nog steeds actueel zijn en leden van de bende 18 jullie bij terugkeer naar El Salvador zullen vermoorden omdat uw vader politieagent is (DVZ, Verklaring Volgend Verzoek d.d.19/01/2021). U verklaart verder dat uw vader sinds 15/3/2019 op het politiekantoor woont en nog gebeld is geweest door de bende 18. Met betrekking tot deze verklaringen die u aflegt en waarvan kan worden vastgesteld dat deze betrekking hebben op gebeurtenissen die volledig voortvloeien uit het asielrelaas dat u in het kader van uw vorig verzoek hebt uiteengezet moet worden beklemtoond dat uw vorig verzoek door het CGVS werd afgewezen wegens een fundamenteel gebrek aan geloofwaardigheid en deze motieven door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (RvV) werden bevestigd. Het gegeven dat u naar aanleiding van uw huidig verzoek louter bijkomende verklaringen aanhaalt die volledig in het verlengde liggen van iets dat op geen enkele wijze als aangetoond wordt beschouwd, wijzigt hier niets aan en is op zich niet van aard om afbreuk te doen aan de vastgestelde ongeloofwaardigheid."* De Raad stelt vast dat verzoekers voorgaande motieven onbesproken laten, niet weerleggen en de motieven aldus door de Raad tot de zijne worden gemaakt.

Hierbij merkt de Raad nog op dat in de bestreden beslissing er ook terecht op wordt gewezen dat reeds in het kader van hun eerste beschermingsverzoek zowel door de commissaris-generaal als door de Raad geoordeeld werd dat het loutere profiel van verzoekers vader als politieagent niet volstaat om een nood aan internationale bescherming *in concreto* aannemelijk te maken. Verzoekers gaan in hun verzoekschrift evenmin in op die motieven waardoor zij derhalve niet betwisten dat een loutere herhaling van datgene wat reeds het voorwerp uitmaakt van een definitieve beslissing bezwaarlijk een nieuw element kan uitmaken dat de kans aanzienlijk groter maakt dat zij in aanmerking komen voor de internationale beschermingsstatus. Bovendien verwijzen verzoekers thans, net zoals in hun beroepsverzoekschrift in het kader van hun eerste beschermingsverzoek, ter ondersteuning van hun betoog opnieuw naar een COI

Focus, weliswaar ditmaal van een recentere datum, zijnde 12 oktober 2020. De Raad merkt dienaangaande op dat die informatie toegevoegd aan het verzoekschrift geen ander licht werpt op de vaststelling dat het louter profiel van een familielid van een politieagent op zich niet volstaat teneinde *in concreto* aannemelijk te maken dat men een persoonlijk risico op vervolging of ernstige schade loopt. Dit geldt des te meer nu aan de door verzoekers voorgehouden vervolgingsfeiten geen geloof kan worden gehecht. Door er zich in het verzoekschrift toe te beperken dat zij er alles aan hebben gedaan om aan te tonen dat verzoekers vader sedert 2019 ondergedoken leeft omwille van de bedreigingen door de bendeleden, weerleggen zij voorgaande vaststellingen niet. Bovendien kunnen verzoekers in voorgaande hoegenaamd niet gevolgd worden nu verzoeker tijdens zijn eerste beschermingsverzoek tijdens het persoonlijk onderhoud op 24 oktober 2019 nog verklaarde dat zijn vader sedert 13 maart 2019 samen met zijn moeder verblijft in het huis waar hij zelf eerder woonde (notities van het persoonlijk onderhoud, d.d. 24 oktober 2019, p. 7) en hij aldus geenszins gewag maakte van het feit dat zijn vader sedert 13 maart 2019 ondergedoken zou leven op het politiekantoor. Dat hij in het kader van zijn tweede verzoek om internationale bescherming zijn geweer plots van schouder veranderd en andersluidende verklaringen aflegt omtrent de verblijfplaats van zijn vader, zet de eerder vastgestelde ongeloofwaardigheid van zijn vluchtrelaas nog meer kracht bij. Verzoekers verklaring strookt bovendien niet met verzoeksters verklaring dienaangaande, namelijk dat verzoekers moeder sinds verzoekers' vertrek uit El Salvador alleen is achtergebleven in haar woning (AD CGVS, verzoekster, verklaring volgend verzoek d.d. 15 februari 2021, punt 16). Dat dergelijke tegenstrijdigheden mede afbreuk doen aan de geloofwaardigheid van verzoekers' vluchtrelaas, wordt door verzoekers op geen enkele wijze tegengesproken in hun verzoekschrift, waardoor volgende motieven integraal worden overgenomen door de Raad: *"Overigens dient in dit verband benadrukt te worden dat u over de verblijfsplaats van uw vader verklaringen aflegt die tegenstrijdig zijn met wat u tijdens uw eerste verzoek verklaarde. U zegt nu dat uw vader sinds 15 maart 2019 altijd op zijn werkplek (politiekazerne) woonde terwijl u tijdens uw persoonlijk onderhoud eind oktober 2019 verklaarde dat uw vader op dat eigenste moment van uw persoonlijk onderhoud en al sinds 13 maart 2019 samen met uw moeder in uw huis in El Salvador woonde (DVZ, verklaring volgend verzoek d.d. 19/01/2021, vraag 16, CGVS 19-13960 p. 7). Dit verschil in verklaringen onderstreept de alreeds vastgestelde ongeloofwaardigheid van uw relaas. Het is ook tegenstrijdig met de verklaringen die uw echtgenote nu aflegt als zou uw moeder sinds jullie vertrek alleen achtergebleven zijn in haar woning (DVZ, verklaring volgend verzoek echtgenote d.d. 15/2/2021 vraag 16). Uw huidige verklaringen betreffende de verblijfplaats van uw vader en de situatie waarin hij zich bevindt komen dan ook in een bedrieglijk daglicht te staan."*

De Raad treedt de commissaris-generaal vervolgens bij waar geoordeeld wordt dat de door verzoekers neergelegde documenten niet van die aard zijn om te concluderen dat er nieuwe elementen worden voorgelegd die de kans aanzienlijk groter maken dat zij in aanmerking komen voor de vluchtelingenstatus of de subsidiaire beschermingsstatus. De getuigenverklaringen afgelegd door verzoekers vader E.A.A.A. en twee buurmannen J.H.P.S. en J.H.J., aangaande de bedreiging van verzoekers vader op de microbus, hebben immers wel degelijk een gesolliciteerd karakter waardoor die documenten iedere objectieve bewijswaarde ontberen. Hierbij dient nog te worden opgemerkt dat die loutere verklaringen niet verder geobjectiveerd worden door andere onderbouwende elementen en bovendien aan het administratief dossier nog informatie werd toegevoegd waaruit blijkt dat er vele valse documenten kunnen verkregen worden (AD CGVS, landeninformatie, *"COI Focus – Salvador La corruption"* d.d. 6 april 2021). De Raad merkt hierbij nog op dat in de vertaling van de verklaring op eer van verzoekers vader (AD CGVS, documenten voorgelegd door de asielzoeker, vertalingen, stuk 2) wordt opgemerkt dat de tekst inhoudelijk niet aansluit bij voorgaande pagina en zich afvraagt of er een zin op de kopie ontbreekt, wat de *supra* gedane vaststellingen omtrent bewijswaarde, die bijzonder gering of zelfs onbestaande is, nog verder onderschrijft. Waar in de brief gericht aan het CGVS van 3 november 2020 door verzoekers wordt gevraagd om hun zaak te herzien omdat ze thans schriftelijke bewijsstukken bijbrengen, hun vader hen zal vervoegen zodra dit mogelijk is en de situatie in El Salvador gevaarlijker is geworden sedert hun aankomst in België, merkt de Raad op dat, behoudens het feit dat dit wederom gaat om een loutere verklaring die enerzijds niet door andere onderbouwende elementen geobjectiveerd wordt en die anderzijds bovendien afkomstig is van verzoeker zelf, waardoor de bewijswaarde onbestaande is, de inhoud ervan niet in lijn ligt met datgene wat verzoeker verklaarde in het kader van zijn tweede beschermingsverzoek, waar hij aangaf dat de situatie m.b.t. zijn vader nu *"rustiger"* is (AD CGVS, verklaring volgend verzoek d.d. 19 januari 2021, p. 16). Voormelde getuigenverklaringen en brief kunnen aldus niet beschouwd worden als nieuwe elementen die de kans aanzienlijk groter maken dat verzoekers in aanmerking zouden kunnen komen voor de internationale beschermingsstatus. Door er louter op te wijzen dat zij deze keer wel documenten hebben overgemaakt in tegenstelling tot hun eerste

beschermingsverzoek, gaan verzoekers eraan voorbij dat die documenten thans wel degelijk onderzocht werden, doch niet van die aard zijn afbreuk te doen aan de eerder gedane vaststellingen. Waar zij menen dat het niet serieus is van de commissaris-generaal om te stellen dat de documenten niet afkomstig zijn van een objectieve bron, komen zij overigens niet verder dan het louter uiten van niet-onderbouwde kritiek, die geen ander licht vermag te werpen op de vaststelling dat de voorgelegde stukken onvoldoende bewijskrachtig zijn om te worden beschouwd als nieuwe elementen die de kans op internationale bescherming aanzienlijk groter maken. Verzoekers zijn niet in staat de beoordeling omtrent de bewijswaarde en de vaststelling dat de documenten een duidelijk gesolliciteerd karakter vertonen, om te buigen.

De overige motieven worden door verzoekers onbesproken gelaten en integraal overgenomen door de Raad: *“De vrees die jullie in onderhavig verzoek in hoofde van jullie minderjarige zoon inroepen is eveneens te vaag en te algemeen om te worden gekwalificeerd als een nieuw element dat de kans op internationale bescherming groter maakt (DVZ verklaring volgend verzoek, vraag 22, idem echtgenote, vraag 22).*

Het gegeven dat de halfzus van uw echtgenote als vluchteling werd erkend (DVZ, verklaring volgend verzoek echtgenote, vraag 13) is evenmin bij machte afbreuk te doen aan het bovenstaande. De door haar ingeroepen asielmotieven hebben geen enkel verband met de door jullie ingeroepen asielmotieven. Jullie beroepen er zich ook niet op.

Wat betreft de verklaring van uw vrouw dat jullie hier in België vrijwilligerswerk doen dient geconcludeerd te worden dat dergelijke motieven geen uitstaans hebben met de nood aan internationale bescherming. Voor een verblijf in België op basis van deze redenen dient u zich tot de geëigende kanalen te wenden.

Inzake jullie opmerking dat in jullie vorige beslissing op een gegeven moment ‘Afghanistan’ vermeld werd (en in de beslissing van uw zus ‘Colombia’), wenst het CGVS te verduidelijken dat dit een spijtige materiële vergissing betrof die evenwel niets afdeed aan de inhoudelijke motivering van jullie beslissing.”

Waar verzoekers tenslotte menen dat de situatie anno 2021 in El Salvador helemaal is ontspoord, merkt de Raad op dat in de landeninformatie die door de commissaris-generaal en verzoekers ter beschikking werd gesteld, niet wordt betwist dat het bende-gerelateerd geweld in El Salvador wijdverspreid en bijzonder ernstig is. De bendes maken zich schuldig aan crimineel geweld en er is ook politieel geweld dat uitgaat van de Salvadoraanse overheden. Verder is er sprake van geweld tussen bendes onderling, enerzijds, en confrontaties tussen bendes en de Salvadoraanse overheden, anderzijds.

De Raad onderstreept verder dat, daargelaten de vraag of dit geweld kadert in een binnenlands gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet, uit de beschikbare landeninformatie duidelijk blijkt dat het geweld in El Salvador, hoe wijdverspreid ook, in wezen doelgericht en geïndividualiseerd is. Zo stelt UNHCR dat *“most if not all violence in Salvadorian society is discriminate, targeting specific individuals or groups of individuals for specific reasons”* (UNHCR Guidelines, p. 44-45). Het geweld dat wordt gebruikt door bendes en de Salvadoraanse overheden viseert aldus duidelijk welbepaalde personen of groepen van personen voor een welbepaalde reden of doel, zoals hoger vermeld (COI Focus *“Salvador: Situation sécuritaire”* van 12 oktober 2020, p. 14-24; UNHCR Guidelines, p. 28 e.v.).

Het hoge aantal moorden waarin dit geweld resulteert, blijkt dan ook voornamelijk het gevolg te zijn van afrekeningen tussen bendeleden dan wel doelgerichte acties door politie en legereenheden, waarbij alle partijen zich schuldig maken aan buitengerechtelijke executies en buitenproportioneel geweld (COI Focus *“Salvador: Situation sécuritaire”* van 12 oktober 2020, p. 9-14). De door verzoekers per aanvullende nota van 3 april 2022 bijgevoegde artikels van VRT-nieuws en van de Amerikaanse nieuwszender CNBC, waarin gewezen wordt op het toegenomen geweld en de bende gerelateerde problemen, doen niet anders concluderen en liggen in dezelfde lijn met de informatie waarop de bestreden beslissingen werden genomen.

Het hoge aantal moorden waarin dit geweld resulteert, blijkt dan ook voornamelijk het gevolg te zijn van afrekeningen tussen bendeleden dan wel doelgerichte acties door politie en legereenheden, waarbij alle partijen zich schuldig maken aan buitengerechtelijke executies en buitenproportioneel geweld (COI Focus *“Salvador: Situation sécuritaire”* van 12 oktober 2020, p. 9-14).

Nergens uit de landeninformatie blijkt dat het geweld in El Salvador resulteert in een hoog aantal burgerslachtoffers die niet specifiek door dit geweld worden gevisieerd, noch blijkt dat het type wapens dat wordt gebruikt de kans daartoe zou verhogen. Evenmin worden andere methoden of tactieken gebruikt die de kans op dergelijke burgerslachtoffers vergroten of burgers als doel nemen.

De Raad stelt vast dat, ondanks de schade die omstaande derden kan treffen, het geweld in El Salvador aldus doelgericht en niet willekeurig van aard is. Dat het bendegeweld en de campagnes van de Salvadoraanse overheden tegen de bendes soms resulteren in interne ontheemding en beperkte mobiliteit, doet hieraan geen afbreuk.

De commissaris-generaal oordeelde aldus terecht dat, bij gebrek aan willekeurig geweld in El Salvador, artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet niet van toepassing is en dat verzoekers geen informatie hebben aangebracht waaruit het tegendeel kan blijken.

Verzoekers menen niet te begrijpen *“hoe verwerende partij na hetgeen zij in haar motivering uiteenzet, kan stellen dat verzoekende partij terug kan keren naar El Salvador zonder gevaar voor haar leven”*, doch weerleggen de pertinente vaststellingen van de commissaris-generaal niet. Verzoekers kunnen verder niet worden gevolgd waar zij voorhouden dat de informatie waarop de commissaris-generaal zich baseert achterhaald is. Met hun algemeen betoog dat de (humanitaire) situatie in El Salvador anno 2021 volledig ontspoord is, dat El Salvador gerund wordt door bendes en beschouwd wordt als een van de gevaarlijkste landen ter wereld tonen verzoekers immers geenszins aan dat het niet langer opgaat te stellen dat het (criminele) geweld in El Salvador in wezen doelgericht en niet willekeurig van aard is en bovendien niet plaatsvindt in het kader van een gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. Waar verzoekers wijzen op de situatie in 2021 en vervolgens op blz. 10-14 van het verzoekschrift citeren uit een rapport of artikel moet worden opgemerkt dat verzoekers nalaten de bron te vermelden van de in hun verzoekschrift geciteerde tekst, waardoor zij geenszins aantonen dat zij in bezit zouden zijn van recentere informatie dan de informatie waarover het CGVS beschikt. Nog minder tonen zij aan dat die geciteerde informatie van die aard is om afbreuk te doen aan de bevindingen van de commissaris-generaal of om de bevindingen tegen te spreken. Daarnaast verwijzen verzoekers op blz. 8 van het verzoekschrift naar hetzelfde COI rapport van 12 oktober 2020 als dat waarop de commissaris-generaal zich baseerde bij het nemen van de bestreden beslissingen, zonder uiteen te zetten dat de bevindingen van de commissaris-generaal foutief zouden zijn. De door verzoekers geciteerde informatie laat aldus niet toe anderszins te besluiten. Bij gebrek aan willekeurig geweld in El Salvador, is artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet niet van toepassing.

Verzoekers tonen gelet op het voormelde niet aan dat er nieuwe elementen aanwezig zijn die aantonen dat de kans aanzienlijk groter wordt gemaakt om aan te nemen dat zij bij een terugkeer naar El Salvador een reëel risico zouden lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de en zij in aanmerking komen voor de subsidiaire beschermingsstatus.

Verzoekers komen in het verzoekschrift in wezen niet verder dan het louter volharden in hun ongeloofwaardig bevonden asielmotieven, het herhalen van eerder afgelegde verklaringen, het uiten van blote beweringen, het poneren van een gegronde vrees voor vervolging dan wel van een reëel risico op het lijden van ernstige schade, het betwisten en bekritisieren van de in de bestreden beslissingen gedane vaststellingen, het tegenspreken van de gevolgtrekking door de commissaris-generaal, hetgeen bezwaarlijk een dienstig verweer kan worden geacht en waarmee verzoeker dan ook niet vermag aan te tonen dat er nieuwe elementen zijn die de kans aanzienlijk groter maken dat zij in aanmerking komen voor internationale bescherming.

3.6. Derhalve heeft de commissaris-generaal in de bestreden beslissingen ten aanzien van verzoekers terecht besloten tot de niet-ontvankelijkheid van hun volgend verzoek om internationale bescherming. Een schending van artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet blijkt niet.

3.7. Een verder onderzoek ten gronde in het kader van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet dringt zich niet meer op nu de volgende verzoeken terecht niet-ontvankelijk worden verklaard.

3.8. Verzoekers vragen *in fine* van hun verzoekschrift nog de bestreden beslissingen te vernietigen. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken waardoor de Raad niet over de grond

van de beroepen zou kunnen oordelen. Verzoekers hebben evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissingen zou kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2° van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissingen te vernietigen en de zaken terug te zenden naar de commissaris-generaal. De overige aangevoerde schendingen kunnen hier, gelet op het voorgaande, dan ook evenmin leiden tot een vernietiging van de bestreden beslissingen.

Het aangevoerde middel is, voor zover ontvankelijk, ongegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1.

De zaken RvV X en RvV X worden gevoegd.

Artikel 2

De beroepen worden verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negentien april tweeduizend tweeëntwintig door:

mevr. I. FLORIO,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. C. VAN DEN WYNGAERT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

C. VAN DEN WYNGAERT

I. FLORIO